

Подружжя і питання розлучення

Бог є Творцем людини, її природи та ества, а одночасно і основоположником самого подружжя. Він вклав свій задум в існуючий лад стосовно людини, зокрема подружнього життя: “чоловіком і жінкою створив їх. І благословив їх Бог і сказав їм: Будьте плідні й множетеся і наповняйте землю” (Буття 1,27-28). Сам Господь благословив чоловіка і жінку на спільне життя, заклавши основу подружжя та сімейного життя: “утворив Господь Бог жінку і привів її до чоловіка. І чоловік сказав: Це справді кість від моїх костей і тіло від мого тіла. Вона зватиметься жінкою, бо її взято від чоловіка. Так то полишає чоловік свого батька й матір і пристає до своєї жінки, і стануть вони одним тілом” (Буття 2,22-24).

Від самого початку Бог вказав на істоту подружжя – воно є союзом і єдністю чоловіка та жінки. Ця спільнота благословляється Богом на усе їхнє життя, тобто до смерті одного з них. Тільки Бог є тим, хто поєднує і хто розлучає (смертю), ніхто окрім Нього не може вирішити інакше. Підтвердженням особливості цього союзу стало піднесення його до особливого статусу самим Христом, який встановив подружжя як святе таїнство. Цим Він надав йому додаткове благословення і підтвердив його особливість та важливість. Від цього моменту подружжя між хрещеними – це також і священний союз між чоловіком та жінкою. В моменті укладення подружжя ми тим самим укладаємо і приймаємо святе таїнство подружжя.

Бог не передбачив розлучення і виключає таку можливість. Навіть самі сторони не можуть за власним бажанням відкликати свою згоду на подружжя і припинити його існування. Господь однозначно висловив це у Євангелії від Матея, де зокрема написано: “І підійшли до нього фари-

сеї і, спокушаючи його, запитали: Чи можна чоловікові відпустити свою жінку з якої-будь причини? Він відповів їм: Хіба ви не читали, що Творець від початку створив їх чоловіком і жінкою і мовив: Тому покине чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і будуть вони двоє одним тілом, так що вони не будуть більше двоє, лиш одне тіло. Що, отже, Бог злучив, людина хай не розлучає” (Мт. 19,3-9). Таке ж одно-

значне твердження звучить і в Євангелії від Марка: “А на початку створення Бог створив їх чоловіком та жінкою. Ось чому чоловік покине свого батька-матір і пристане до жінки своєї, й обоє будуть одним тілом; тому вже не двоє, лише – одне тіло. Що, отже, злучить Бог, людина хай не розлучає. Удома ж учні знов його про те запитали. А він сказав їм: Хто відпускає свою жінку й бере другу, чужоложить з нею. І коли жінка покине свого чоловіка й вийде за іншого, чужоложить” (Мр. 10,6-12). Подібно у Євангелії від Луки: “Кожний, хто відпускає свою жінку й одружується з іншою, чинить перелюб; і той, хто одружується з розведеною з чоловіком, чинить перелюб” (Лк. 16,18).

Апостол Павло у першому посланні до Коринтян підтвердив цей Божий задум: “Одруженим же наказую не я, але Господь: Жінка нехай не розлучається від свого чоловіка; коли ж розлучиться, нехай зостанеться незаміжня, або нехай помириться з чоловіком, – а чоловік нехай не відпускає жінки!” (I Кор. 7,10-11). А в посланні до Римлян написав: “Заміжня жінка, поки живе чоловік, зв’язана з ним законом; а коли помре чоловік, вона звільняється від закону чоловіка. Тим то, поки живе чоловік, вона буде вважатися перелюбницею,

продовження на 3 сторінці

Продовження, початок на 2 сторінці

якщо стане жінкою іншому чоловікові, коли ж чоловік помре, вона вільна від закону...” (Рим. 7,2-3). Також подібне в посланні до Ефесян 5, 31-32.

На підставі Божого задуму стосовно подружжя можемо ствердити, що Бог є творцем подружжя, заклав у нього нерозривність, основу спільності життя до кінця життя. З огляду на цей задум Божий ніхто, окрім Бога, не може розлучати подружжя: ні Церква, ні людина, ні самі особи, які його уклали. Тому-то й Католицька Церква, вірна закону Божо-

му і Його задумові, не визнає і не дає розлучень вірним своєї Церкви, які прийняли таїнство подружжя відповідно до усіх Божих та церковних вимог. Нам же необхідно зважати на цей задум Божий, з відповідальністю, відповідним розумінням подружжя і зобов’язань у ньому приймати рішення про одруження. Коли ж створили подружжя з благословення Божого та Церкви – вірно тримаймося свого зобов’язання перед Богом, своїм чоловіком/дружиною і дітьми. о. д-р Олег Хортук

Пресвята Родина – приклад усіх християнських родин

В одній зі своїх енциклік Папа Лев XIII писав: “Під опікою Пресвятої Діви і св. Йосифа, в повній утаєності, виховувався Ісус, Сонце праведності, перш ніж своїм сяйвом освітив народи. Безумовно, в цій родині існувала любов, святість звичаїв і побожні практики – одним словом, усе, що лиш може прикрасити та облагородити сім’ю, аби дати взірєць нашим часам”.

З прикладу Пресвятої Родини бачимо, що Подружжя не може базуватися на людській логіці, а є відкритістю серця кожного з подругів на слово Боже. Відкрите серце – це праведне серце. Воно є справді убогим перед Богом, бо розуміє – все, що має – від Бога, все прагнення чистого серця – до Бога. Убоге і чисте серце не шукає свого, не планує своє життя виключно за своїми очікуваннями, але всього очікує від Бога.

Ось так чинили, чи, вірніше, так жили, Пречиста Діва Марія та Обручник Йосиф. Вони, напевне, теж, як і ми, мали грандіозні плани щодо свого життя! Та коли приходив Бог, вони Його чують і є здатними залишити свій спосіб бачення світу і себе в ньому і вибрати щось, до кінця

не зрозуміле, невпізнанне, таємниче. Вони здатні ризикувати собою, своїм життям задля того, щоб здійснити Божу волю. І це є основою їхніх стосунків. Вони не шукають себе, не шукають як догодити один одному, а шукають, як догодити Богу. Коли до Марії приходить Архангел Гавриїл і говорить про незрозумілі для неї речі: “свiate, що народиться, назветься Син Бо-

жий” (Лк. 1,35), відповідає: “так”. Вона довіряє Богові повністю, хоч це перевищує будь-яку людську логіку. І коли Йосиф “бувши праведний... хотів тайкома її відпустити... ангел Господній з’явився йому уві сні” (Мт. 1,19-20). Йосиф теж не розуміє, що відбувається, не розуміє, як те, що в лоні Марії походить від Духа Святого, тому що цього не можна збагнути людським розумом, але він є настільки праведним перед Богом, що чує голос ангела і попри своє нерозуміння приймає Божу волю, а не свою! Не переймається: а що скажуть люди.

Історія цього Подружжя є особливо актуальною і сьогодні! Подружжя не можна будувати

продовження на 4 сторінці

Продовження, початок на 3 сторінці

лише на людських почуттях та людській логіці. Основою подружніх відносин є відносини чоловіка з Богом та жінки з Богом. І аж тоді чоловіка і жінки між собою. Без міцного особистого зв'язку з Богом не можна говорити про Подружжя як таке. Воно є безсилим, без фундаменту, його легко знищити при першому подуві вітру труднощів. Без Бога є неможливим прощення, розуміння один одного. Без Бога будуть підозри і сумніви, взаємні претензії, які в кінці кінців розхитають корабель подружнього життя.

Євангеліє відкриває також і фундамент взаємин батьків і дітей. Після віднайдення дванадцятирічного Ісуса у храмі, Він відповідає на питання матері: “Хіба ви не знаєте, що я маю бути при справах мого Отця?”. Батьки у стосунку до дітей повинні пам'ятати, що дитина, перед тим, як бути їхньою, є Божим сотворінням, що вона має бути при справах Отця. Тож завданням батьків є дбати про своїх дітей так, щоб привести їх до Отця Небесного. Отож, бачити один в одному і в дітях дар Божий, і турбуватися один про одного, сповняючи Божу волю, є фундаментом правдивого подружжя.

Зосередженість на Бозі є основою гармонії у родині, творить атмосферу любові і довір'я, яке сприяє розвитку всіх членів родини. Святе Письмо зазначає, що: “Ісус же зростав мудрістю, літими і ласкою в Бога та людей” (Лк. 2,52). Дитина може так почуватися в сім'ї лише тоді, коли її батьки живуть у мирі, гармонії, святості з Богом, собою, один з одними та іншими людьми. Кажемо в народі: дитина – дзеркало сім'ї. Запитаймо сьогодні себе: які є мої відносини з Богом, моїм чоловіком чи жінкою; як почуватися у моїй сім'ї моя дитина? Чи вона може рости

мудрістю і ласкою в Бога? Чи я часом не вважаю дитину моєю власністю? Чи дозволяю моїй дитині вільно вибирати життєву дорогу, професію?

“Родина, сильна Богом, є силою свого народу”, – твердив блаженний Папа Іван Павло II, а ці його слова були неначе відгомоном вчення слуги Божого Митрополита Андрея (Шептицького), який в одному зі своїх послань так писав про християнську родину: “Сміло можна сказати, що щастя і моральна вартість як кожної людини зокрема, так і цілого народу, а в більшому ще ступені й ціла будучність його залежить від того, чи якраз цей корінь суспільного життя і ця ділянка людського життя, в якій скупчуються всі його справи, є здоровий і сильний...

Майбутність належить до тих народів, у яких подружжя є річчю святою, у яких родинне життя є чисте й святе! І у таких народів легко знайти лад і силу. Такі народи з елементарною силою здобувають собі добробут. А навпаки, нарід, що його точить рак неморального родинного життя, такий нарід не може не розтрачувати свого майна, не може не дійти до упадку!”. Також Митрополит Андрей писав десятки послань, листів до родин, щоб разом молились. Це була традиція у здорових християнських сім'ях. “Нехай ціла родина: батько, мати, діти – спільно щодня відмовляють молитви, якщо можливо, то ранком і увечір, перед і після обіду, а коли це важко, то бодай увечір. Спільна молитва має більшу силу, ніж молитва кожного зокрема. Не лише тому, що тут один за другого молиться, один другому випрошує ласки з неба, але ще й тому, що Ісус Христос обіцяв особливішим способом бути з тими, що лучаться в Його імені”, – писав митрополит.

с. Якинта ЗСПР

3 молитви Папи Франциска до Пресвятої Родини

“Ісусе, Маріє і Йосифе, до Вас, Пресвята Родино з Назарету, скеровуємо сьогодні наш погляд із захопленням і довірою; у Вас ми споглядаємо красоту єдності в істинній любові; Вам ввіряємо усі наші сім’ї, щоб у них відновились чуда ласки.

Пресвята Родино з Назарету, чудова школа святого Євангелія: навчи нас наслідувати твої чесноти мудрою духовною дисципліною, дай нам чітке бачення, що вміє розпізнати дію Провидіння у щоденних реаліях життя.

Пресвята Родино з Назарету, вірний стороже тасмниці відкуплення: нехай в нас відродиться повага до тиші, зроби наші сім’ї Горницями мо-

литви і переміни їх в малі домашні Церкви, віднови прагнення до святості, підтримуй благородну працю роботи, виховання, слухання, взаємного розуміння і прощення.

Пресвята Родино з Назарету, розбуди в нашому суспільстві усвідомлення священного і непо-рушного характеру сім’ї, неоціненного добра, якого ніщо не може замінити. Нехай кожна сім’я стане гостинним домом добра і миру для дітей і старших осіб, для хворих і самотніх, для вбогих і тих, хто потребує допомоги.

Ісусе, Маріє і Йосифе, з довірою просимо Вас, з радістю ввіряємось Вам”.

Підготувала с. Якінта ЗСПР

Субординація у сім’ї

Ōðeñòîñ ðíæää°òuñy! ×óáíââ ñâyòí çíâáó çóñòð³eí íâñ á æeðò³. Ûíðíeó ðâ æ ñâyòí, ð³ æ ñâí³ íâðñíâæ³. Àeâ êíæíâí ðaçó íîæíâ íí-ð³çííó íâ íuíâí æeyíóðe³ íâíâí íââ-eðeñy.

Ōuîâí ðaçó â-eíñy ñóáíðæeíâó³. Ûíâ ðíçóí³ðeñy, óòí÷íð, ùí ñóáíðæeíâó³y – ðâ êíeè êíæâí çíâ° ñâí° í³ñóâ³ á³âíâ³âí âí íuíâí íâíâeòuñy. Íâ íðeèeâ³ í³ñóy íðâó³ ðâ âíâðâ³ eââeí çðíçóí³ðe. ð æe-ðæeòíð³ íðâó³âíeè. Íñðâí³e íâ° íâíâ³yçíe æeéííóââðe âeâ-ç³æeè æeðæeòíðâ, â ðíe, ó ñâíð ÷âðâó, íâeíâí çâââçíâ÷eðe çâðíâ³óíó íeâð.

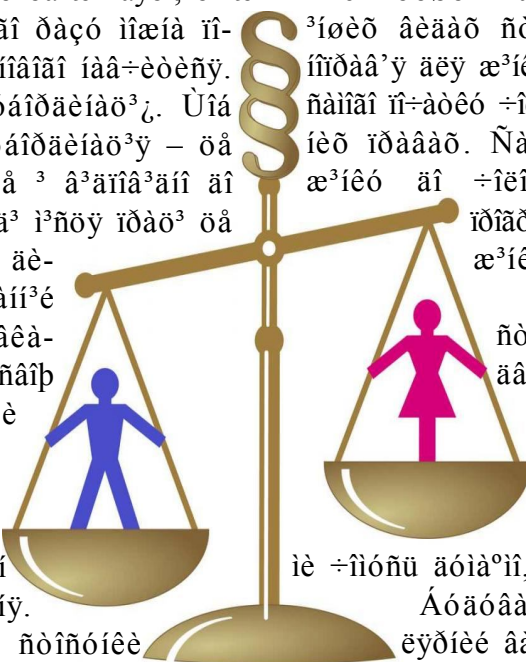
Â ñ³í³ ° áóæâ íîâ³âí. Êíæâí ÷eâí ñ³í³ íâ° ñâí³ íðâââ ðâ íâíâ³yçeè. Êíæâí íâ° ñâí³ í³ñóâ³ íðeçíâ÷âíy. Àeâ âíâíðy÷e íðí ñ³íâeí³ ñòíñóíeè ñeíâí “ñóáíðæeíâó³y” ° yéíñy íâíðâ÷íeí. Â ââíñó êííðâeñð³, íâ íð áóíeó, êðâùâ âæeðe ñeíâí “ââðíí³y”. Âí æeâñíâ â óuñó³ ñeyââ° ñóòò ñíðââe. Êíæâí ó âí³ íâ° ñâ³e íâíâ³yçíe. Ä³òyí – âæeâñóââðe, ñí³yðeñy, íâí³ – ðââóââðe³ íðeâíeóâeðâðe, ðâðíâ³ – íââð³ââðe³ íâíâíðââðe. Êíeè êíæâí áóââ âíððeíââðeñy ñâí³ æeâñí³ ââðíí³, ðí áóââ íðeðíâíâ ñóáíðæe-

íâe íððóðó°íí ââðíí³ð, óóeâð÷e ùâñòy ó³íøeð æeââð ñòíñóíe³â. Ōí æeíâââ°íí ð³â-íðââ³y æey æ³íeè ðâ ÷íeíâ³eâ. Ōâe, í³âe³ ç ñâíâí ñí÷âðeó ÷íeíâ³e ðâ æ³íeâ íâ áóeè ó ð³â-íeð íðâââð. Ñâíâ ðíâ³, êíeè íðeð³âíðâðe æ³íeó âí ÷íeíâ³eâ, âíâ çââæâe áóââ íðíâðââðe èíí. Âí ð³eyèè áóââ÷e æ³íeíð âíâ ° ñeèuîâ.

Ōòíñy â³æeââ° íðíðeèæíó ñòâòò. Àeâ ÷e íîæíâ e³ðâðe ç ââíâ e³âeíe êðeèâíe ÷e ðíâe-ðe íâ ââíð íðââeð ííââð? Íââ³òò íâíâeèâí óyâeðe, éóâe óó âðââó íðââó ííâó íðe÷âíeðe âí ñâíâí ð³eâ. Àeâ íe ÷ííóñy áóíâ°íí, ùí ó óuñó áóââí ùâñeèâ³.

Áóâââíy èâð³ðe íâeâ³eyø íñó-eyðíeè ââð³âíð âðâ÷³ â³â ââðíí³. Íâ ðíâíð³ ñíeí, çí³ ÷âeâ°íí ùâñòy. Ō³eââí, êíeè âíí³ íâ° íðeèðe? Êíeè ðe íðíñðeè íðâó³âíeè³ ç íâeâíueíð çâðíeâðíð, ÷e êíeè ç á³eyøeíe ñòâðeâíe æeâ ç â³÷íeíe ñòðâñâíe? Í³yèè æeðâð³ íeñðâððââ, âíðíââæâíâ íâ³ðíy ðâðííeíâ³y ÷e éóí³æey æeð³e íâ íðeíñyòò âíñeíâeíâí³ æe÷âðííâí ùâñòy.

продовження на 6 сторінці

Продовження, початок на 5 сторінці

À ÷è íà òðà òð³òèè òðàíáíòðèñ³ ìçèðíó-
ðèñ³ íààèèè. Ñ³¹³ ° ààæèèáñ æý àñ³ð. Ó òàà-
ðèííó òà³ð³ æý áàçíàèè íàýò òà òàíè òòáí-
ððòóñ³ çàðà. Àèà íà íàíàèè. Ñàíà íà áç³ð
ñ³¹³ òàóáíàíà Óàðòòáí Íáááíá, áà Áíà –
Áàòóèí, ÿèè èðàèò³ ìèèó³òóñ³.

²ñòñ ìèèèíà íà òà³ð òàíà á ò³¹³, à íà íà
òðí òààèòàèý. Á³ ìàýòèà òáñ Ìàíó, ÿèà
íà áóèà àèòàíñ á òòñ³èèèò èòàííýð, à áóèà
ìðíòòñ, àèà òòààæíñ á³à÷èñ. Ó³èèè ³
àèèè÷íí ó ò³íàííè áàðíí³ ìè àíòðèíáí³
òòáíðàèíàð³ ìàíà áóòè àíèèíàèí ùàñ-
èèàè. Íà òí÷ó íáíàæóààòè æ³íè ò³èèè
òàòí³è òòàààè. À ÷àòí áóàà°, ùí ÷èíà³è °
àíðàáíè èòàðàí. ² æ³èà òíàèíà íàòè
àíòíèíà ò³òà òàò³. Àèà ° ðà÷³ íàçíí³ ³ ìò
íà áàòòí ç³íðààòè. Æ³èà ° òíàíà ùàñèèà,
èèè àíàó³ àèòèó àðòàèè. ×èíà³è òèèèèè,
èèè èíàí àðòàèíà òàíà³òà ³ á ÷íòòñ áàçí-

ðàáíà áàç íúíàí. À á³òè íà ç³ýàèòóñ³ áàç
ààòóè³à ð³çíí òòàò³.

Á ò³¹³ ùàòò³ íàòòíà³ çðàçó. Íà íúíàí íà
òòð³áíí àíèèòàòààòèñ³. Áí ùàñèèàèí ° òèíàà
òàðòàè³ á àíàè³ èíòàííý. Èèàòà à èðáíà °
çðàçó áóèà àèíèèñ – íàðíàáíí³ á³òàè.
ðàçóèòàò ò³íàíí ìàò³ ìàíà ÷èèè àí
òàðíòò³ ó áàíò-òòóòò òèèèííýð. ² íàè-
ààæèèá³ð – ç ò³ ðíàíòè íà òòð³áíí èòè íà
íàíñ³, òòòí òààá íà çà³èèèòò, òè íà àòòàð³ò
ó òàèýààò ³ àèòàèèèè áóààø, íàçààèàð÷è íà
òòàè.

Èòàèòàñ³, íàðòàèòàñ³, íàðíàæóèà á³òàè!
Íàòàè àðòàè íàòàð³ áóàòòò òíà³ òèèèà. Íàòàè
òàòí íà èèèíàð òèèòóñ³ íàðàá íàðàçíí Áíàà
Ìòò³. Íàòàè òèèèè òà÷òòò ó áàáòòñ, èèè
íàèèàòòò òáíìò òíòè³à. ² íàèèèàèòà èèèèè
òò³è íà ÷àòòò íàðíàáíí³ Ñàýòíàí Ñ³íàèòàà.

Áóàòòà Ùàñèè³!

Ірина Абрамюк

Роль і завдання чоловіка у родині на прикладі святого Йосифа обручника

У непростий теперішній час, коли так багато
у світі спокус, сучасному християнинові все
важче йти слідами Ісуса Христа. І щоб не зійти
з цієї правдивої дороги, важливо мати кожному
віруючому свого проводиря. В
церкві цю роль відіграє
священик.

В сучасній християнській
родині проводирем, або,
вірніше, духовним настав-
ником, повинен бути батько,
чоловік, який являється
головою сім'ї. Ведучи за
собою до Христа, своїм при-
кладом в житті, в праці і відпо-
чинку, поведінкою в сім'ї,
молитві, читанні Святого
Письма, духовної літератури, в
пості, в чужанні, сповіді, в
частому Причасті Найсвя-
тіших Тайн, в милостині, в під-
тримці потребуючих, в жер-
товності. Прикладом для такого наслідування
для нас є святий Йосиф обручник. Він перед

Богом був тим вибранцем, який для добра на-
ших душ виконав своє надзвичайне завдання:
законного батька й опікуна Ісуса Христа та
обручника Пресвятої Діви Марії. Боже Дитятко

та його молода матір довгий
час потребувало батьківської
помочі, опіки, оборони. Свя-
тий Йосиф, наче ангел, не-
доступний низьким силам
гніву й помсті, розсудливий,
сповнений небесної мудрості,
великої справедливості, ніколи
зле не судив про близьких. Зав-
дяки покорі й доброті Йосифа
в домі святої родини панували
спокій, єдність, любов і радість.

Зовнішнє життя Йосифа
було теж добре впорядковане.

Його ніколи не вела до
людей нехоть до праці, пуста
цікавість чи бажання якоїсь
розваги й приємності, а лише

Господня воля, релігійні чи родинні обов'язки,

продовження на 7 сторінці

Продовження, початок на 6 сторінці

ремісницька праця. Тому й не переривалась Йосифова злука з Богом і не були на заваді його внутрішньому, духовному життю люди. Навпаки, його душа через жертву й терпіння, яких йому вистачало в світі, збагачувалися заслугами, чеснотами й тією радістю, яку приносить свідомість зробленого ближнім добра. Своім життям Йосиф дає нам важливу науку. Працею ми повинні заробляти собі одночасно на хліб і на спасіння душі. Навіть серед найважчої чи малопомітної праці нам треба дотри-

муватися Христової програми “шукайте перше Божого царства”.

В особі святого Йосифа обручника Господь Бог дав нам мужа обов'язку, законності і послугу, віри, уповання, покори і праці.

І ми повинні, наслідуючи святого Йосифа, цілим серцем прагнути також бути святими “на то й бо і воля Божа – наша святість”. А також і цілі наші родини, як і Свята Родина, щоб були святими.

*Підготував Мирослав Паренний
“Життя святого Йосифа обручника”*

Рух подружніх зустрічей

“Подружні зустрічі” – це реколекційний рух, який має на меті поглиблення та покращення взаєморозуміння між чоловіком і жінкою, а також допомагає зрозуміти релігійну суть подружнього зв'язку в любові і з Богом, допомагає зрозуміти природне покликання чоловіка і жінки.

Під час реколекцій кожне подружжя може пережити свіжість взаємних почуттів, поглибити взаємну любов. Реколекції зміцнюють подружжя зсередини, а від міцності, єдності чоловіка та жінки у значній мірі залежать відносини батьків та дітей.

Якщо любов та злагода, спокій та розуміння панують у родині, тоді щастя і радість їхнього спільного життя обдаровує своєю теплотою всіх довкола, та змінює світ до добра.

“Подружні зустрічі” є складовою частиною Міжнародного християнського руху подружніх пар. Цей рух діє у багатьох країнах Європи і світу. Це один із напрямків душпастирської праці Церкви з родинами.

В Україні рух “Подружні зустрічі” був започаткований у 90-тих роках минулого століття. На даний час є 4 осередки, які проводять реколекції у Києві, Івано-Франківську, Львові та Тернополі.

На Тернопільщині перші реколекції були проведені у 2002 році за сприянням

“Християнської Родини” й animatorів київського осередку. А вже з наступного року почав діяти тернопільський осередок, який займається проведенням реколекцій і піклується про поширення цього руху. Зараз у осередку працює 5 отців та 12 подружніх пар, душпастирську опіку з благословення архієпископа і митрополита Василя Семенюка покладено на о. Андрія Пиптика. Також організовуються пореколекційні зустрічі у трьох центрах: Підволочиську, Збаражі і в Тернополі. За 11 років на тернопільщині проведено біля 40 реколекцій, у яких взяли участь понад 350 подружніх пар, котрі досвідчили для себе особливе значення таких зустрічей. Формация прагне ознайомити подружжя з принципами діалогу в душі любові і молитви.

Основні принципи діалогу такі: більше слухати, аніж говорити, ділитись, а не дискутувати, розуміти, а не оцінювати, а понад усе – пробачати.

Харизмат руху. Ведення діалогу між чоловіком і дружиною в душі правдивої Божої любові.

Програма. Проводяться реколекції за спеціальною програмою. Видано спеціальний підручник, опрацьовано
продовження на 8 сторінці

Продовження, початок на 7 сторінці

Правила проведення реколекцій і Статут Міжнародного руху „Подружні зустрічі”.

Символіка руху. Два промінчики Святого Духа над двома обручками.

Ведуть реколекції священники та аніматори (3-4 подружні пари, які до цього побували на таких реколекціях та спеціально підготовлені).

Термін реколекцій. Закриті реколекції відбуваються від вечора п'ятниці до неділі, трохи більше сорока годин.

Умови участі в реколекціях. До участі запрошуються обов'язково разом чоловік і дружина. Можуть брати участь сестри-монахині, семінаристи, священники. Також можуть брати участь подружні пари інших конфесій і ті подружні пари, що перебувають у цивільному шлюбі.

Основні плоди реколекцій (свідчення учасників):

- покращення стосунків у подружжі;
- атмосфера спокою і любові, багато

роздумів, що є під час реколекцій, це все переноситься у родини;

– збереження подружжів, які були на порозі розлучення;

– є подружжя, які прийняли Таїнство Шлюбу;

– навернення всієї родини до Бога;

– спільна молитва всієї родини;

– частіша сповідь, один раз в місяць;

– щоб краще полюбити когось (чоловіка, дітей, рідних, ближнього) треба краще полюбити себе. Не потрібно змінювати всіх навколо себе, а самому бути таким, щоб усім було добре біля тебе.

– зрозуміли, що своїм життям у подружжі, любов'ю, спілкуванням маємо свідчити світові любов „Христа і Церкви”.

– рух „Подружні зустрічі” започаткував традицію святкування Нового року у Зарваниці, цілою родиною.

– організовуються піші прощі до Зарваниці.

Приготував о. Пантелеймон ЧБМ

Вислови святих про справжнє християнське подружжя

Ἰαὶ ὑδὰεδὰ ἰδὶ δὰ, ὑὶ ἀὰδὰ δὰδὰ ° ἰὰδδῖρ³ ἰὰεὰἀæεὰ³ῖρ ῶεῖῖρ, ἂ ὑέ³ε ἀὰδ³ ἀ³δὲ ἰὰρδὸῦ ἰὰἀ÷εδὲῖ ἑρὰεδὲ Ἀῖἂ³ ἑρὰἂἂἂ... Ἀ³ἂ ἰὰδδῖρ, δὰεεεῖε, ὑὲ δ³εῖεῖ ἑρὰεῖἂ ἰδὲδῖἂεδὸῦ ἰὰ ῶἂἂ ἡἂ³δ, δδἂἂἂ ῥε, ὑὲ δ³ε ἰὰεἂῖῖε³ε δῖῖεῖ³, ἡῖῖῖ³ δῖῖε ῥἂῖδὲ, δὰ ἂῖἂῖῖ ῥἂῖε³ ῥἂῖεῖ. ῢ³ἡῖῖἂ δῖῖεῖῖἂ, ὑὲ ὀῖῖἂ ἰἂ ἰὰδὲῖἂ!

Майбутність належить тим народам, у яких подружжя є всятою річчю, – у яких родинне життя чисте і святе.

ἰεδδδ. Ἀῖἂδἂἂἂ Ὀἂῖδὲδὸῖῖεῖἂ

Де чоловік, жінка й діти у згоді та любові з'єднані зв'язком чесноти, там поміж ними Христос.

св. Іван Золотоустий

Подружжя – це уступка немочі, а чистота – світлість життя. Подружжя – корінь святих, а чистота – їхнє служіння... Подружжя – корінь і боговгодного дівоцтва, а все-таки воно – закон тіла і погоджування тілесному бажанню... Падають не ті, що повзають по землі, а ті, що високо літають.

ἡἂ. Ἀδὲἂῖδ³ε Ἀῖἂῖῖἂἂ

Доки у вас у хаті не буде християнського ладу, – доки батько родини не буде добрим мужем для своєї дружини і добрим батьком для своїх дітей, доки жінка не сповнятиме як слід своїх обов'язків щодо мужа, доки батьки не дбатимуть про виховання дітей, доки діти не навчатися шанувати своїх батьків, – доти і чоловік, і жінка, і діти не будуть добрими християнами, хоча б і до церкви ходили та інші християнські обов'язки виконували.

митр. Андрей Шептицький

Коли подружжя є справжнім подружжям, творить подружній зв'язок і має бажання залишити по собі дітей, тоді подружжя є добре, бо помножує число тих, що служать Богові. Коли ж подружжя розпалює пристрасті тіла, обкладаючи його терням, і стає наче дорогою до гріха, тоді і я скажу: “Ліпше не женитися”. Подружжя – добре діло, але не можу сказати, щоб воно було понад дівоцтво, бо дівоцтво не вважалося б за щось високе, якщо б не було з ліпшого ліпшим.

ἡἂ. Ἀδὲἂῖδ³ε Ἀῖἂῖῖἂἂ

ОГОЛОШЕННЯ

Запрошуємо усі церковні вертепи м. Тернополя взяти участь у Міні-фестивалі вертепів.

Фестиваль відбудеться 14 січня 2014 року Божого за адресою Церква Святого Апостола Петра, вул. Володимира Великого, м. Тернопіль.

Початок о 13:00 год. біля пам'ятника святого Франциска.

Ласкаво запрошуємо на парафіяльний сайт монастиря www.ofmbizant.com.ua,

а зокрема розпорядок парафіяльних богослужінь на:

www.ofmbizant.com.ua/parafiya

і оголошення на:

www.ofmbizant.com.ua/bogosluzhinnya

**Розпорядок адорацій
Божого Дитятка Ісуса при
вертепі у церкві св. Апостола
Петра (м. Тернопіль)**

9 січня о 16:00 — Адорація для дітей парафії св. Петра.

12 січня о 16:00 — Адорація для молодіжних спільнот Церкви св. Петра, студентів і вчителів.

14 січня о 13:00 — Фестиваль вертепів м. Тернополя (біля пам'ятника св. Франциска).

о 18:00 — Адорація (Служба Божа і Свята Тайна Оливопомазання) для хворих і старших.

19 січня о 18:00 — Адорація для всіх Хорів церкви св. Петра.

26 січня о 18:00 — Адорація для Братств МБНП і МБП.

2 лютого о 16:00 — Адорація для III Чину Св. Франциска.

9 лютого о 16:00 — Адорація для Матерів у молитві.

12 лютого о 16:00 — Адорація для парафіян церкви св. Петра.

15 лютого о 15:00 — Адорація для монашества Тернопільсько-Зборівської митрополії.

ОГОЛОШЕННЯ

парафії св. Ап. Петра

**Розпорядок Богослужінь у
нашій церкві буде такий:**

Щоденно: о 7:00 і 18:00 – Служби Божі за здоров'я, а о 8:15 – за померлих.

Щосуботи о 18:00 – Всенічне

Щонеділі о 6:30, 8:00, та 10:00 – Служба Божа за здоров'я, о 12:00 – Служба Божа для дітей, о 14:00 – Служба Божа для студентів і молоді, а о 18:00 – Служба Божа за парафіян.

У будні дні після ранішньої Служби Божої та щонеділі після Служби Божої за парафіян – вервиця.

Перед початком кожної Служби Божої є нагода до сповіді.

Кожного першого четверга місяця о 18:00 – Служба Божа для хворих і уділення Святої Тайни Єлеопомазання.

Кожної першої п'ятниці місяця сповідь хворих по домах (адреси записувати в захристії).

Кожної другої п'ятниці місяця о 18:00 – Служба Божа за нові покликання, а також Адорація перед Найсвятішими Тайнами.

Кожної першої суботи місяця о 9:30 – Служба Божа за узалежнених осіб і братство тверезості.

Кожного четверга о 19:30 – Біблійне коло – читання і пояснення Святого Письма.

Увага! Конкурс! Розв'яжи ребус!

Дорогі діточки! Хто з допомогою батьків правильно розв'яже ребус, матиме можливість отримати приз. Після заповнення треба його вирізати і 5 лютого, у вівторок, о 16 годині принести до монастиря у катехитичний клас. Тут відбудеться жеребкування і три щасливчики отримають призи!

о. Юстиніан

ВИДАВЕЦЬ: Монастир
Різдва Пресвятої Богородиці
Чину Братів Менших
Францисканів
Східного обряду
Редактор: о. Юстиніан Городечний ЧБМ
Над випуском працювали:
о. Юстиніан Городечний,
Таня з Агапе, Устим Дябло,
Анна Янкович, Ольга Косович.

ВІСНИК
святого
Франциска

Адреса видавця та редакції:
Володимира Великого, 1а
м. Тернопіль
46016
Розповсюджується
за добровільну пожертву
на парафії св. Ап. Петра,
вул. В. Великого, 1а.
Тираж 1000 примірників

Редакція залишає за собою право на редагування матеріалів. Рукописи не повертається.